

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 10 năm 2019

Số 467

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Quý thương có ích gì không?
- 2) Tâm làm thân chịu là sao?
- 3) Tâm tình hướng thượng có hữu ích gì không?
- 4) Chiến thắng người khác có hữu ích gì không?
- 5) Hòa đồng xây dựng có hữu ích gì không?
- 6) Tâm thức hướng thượng có hữu ích gì không?
- 7) Tâm tình diễn tả ra sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 15-12-2001 10 : 10 AM 1) Hỏi: Quý thương có ích gì không? Đáp: Thừa quý thương mới có cơ hội mở lượng từ bi. Kệ : Từ bi giải tỏa tâm phiền muộn Tĩnh trí tâm thân chẳng tin cuồng Thức giác chính mình thân ổn định Bình tâm thực hiện giữ thân mình.	Atlantic city, 16-12-2001 4 : 50 AM 2) Hỏi: Tâm làm thân chịu là sao? Đáp: Thừa tâm làm thân chịu là phải trách nhiệm chính mình. Kệ : Tâm làm thân chịu chẳng buồn than Lý luận u ơ chẳng hợp bàn Học hỏi chính mình không dấy động Thực hành chánh pháp tự mình an.
Atlantic city, 17-12-2001 2 : 40 AM 3) Hỏi: Tâm tình hướng thượng có hữu ích gì không? Đáp: Thừa tâm tình hướng thượng có thể gây thành một tập quán tốt. Kệ : Tâm tình hướng thượng tự khai thông Tiến hóa khai thông tự tiến tòng Thức giác chính mình không dấy động Tâm tình phát triển tránh pháp phòng.	Atlantic city, 18-12-2001 3 : 55 AM 4) Hỏi: Chiến thắng người khác có hữu ích gì không? Đáp: Thừa chiến thắng người khác hoàn toàn không hữu ích. Kệ : Xây dựng bền lâu lại dễ hòa Trì tâm tu luyện hiểu gần xa Bền tâm xây dựng chung hành tiến Quý tướng Trời cao được tiến xa.
Atlantic city, 19-12-2001 4 : 05AM 5) Hỏi: Hòa đồng xây dựng có hữu ích gì không? Đáp: Thừa hòa đồng xây dựng tiết kiệm sự giết chóc lẫn nhau. Kệ : Thực hành khai triển trí tâm thân Giải tỏa phiền ưu nguyện góp phần Tiến triển cứu người tâm tự thức Trùng tu chánh pháp chẳng phân tâm.	Dallas, 20-12-2001 5 : 40 AM 6) Hỏi: Tâm thức hướng thượng có hữu ích gì không? Đáp: Thừa tâm thức hướng thượng rất hữu ích, sẽ có cơ hội tiến tới thanh tịnh và vô cùng. Kệ : Phân minh đời đạo mỗi vùng tiến Có có không không chẳng có phiền Giao cảm tình Trời không dấy động Tình thương đạo đức tự phân huyền.
Dallas, 21-12-2001 10 : 00 AM 7) Hỏi: Thâm tình diễn tả ra sao? Đáp: Thừa thâm tình lúc nào cũng quý trọng. Kệ : Thâm tình diễn tả chuyển hướng khuynh Điển giới phân minh rõ tiến trình Đầu Phật tâm hành quy nhứt bản Bền lâu thanh tịnh tự phân minh.	

MÃU ÁI 184

*Chuyển quần thể sự quy nguyên
Tình duyên trắc trở diệu huyền Hư Không
Đạt rồi cảm giác mất công
Chẳng lưu trường cửu chẳng hồng đường nuôi.*

Sự tham dục bày biểu mọi việc ước vọng nhưng rốt cuộc rồi cũng chẳng đạt thành, ngỡ ngàng trong sự nhảm lẫn đó thôi.

*Bước vào tâm tối nhục tôi
Công khai tự sửa đờng ngồi lại yên
Bên trong cấu kết tình duyên
Hồn đâu Vía đỏ nói liền chuyển xoay.*

Vì ngoại cảnh mà quên mình, tưởng lầm tranh đấu là đạt, mà tự sửa mình lại không. Nhưng than ôi, đến lúc ngoại cảnh thành thì chơn tâm bấn loạn, biết nói cùng ai trong giờ phút rồi ren, chỉ thăm kín tự tu nhiên hậu mới giác đắc và mình tâm an toại.

*Chuyển qua chân lý pháp đài
Hồn thiêng tiến hóa miên đầy thế gian
Thực khai chỉ có một đàng
Diễn quang tự chiếu mở màn tự qua.*

Mọi người đang sống ở mảnh đất phù sanh này đều đã và đang thừa hành phận sự chuyển hóa của mọi nhu cầu cơ năng của nó. Nếu người tu về pháp lý mà biết rõ được sự việc này thì bản tánh tự tôn của nó sẽ không còn lưu trong con tim và bộ óc tự bản cùng hóa trong đường lối sân si của nó nữa.

(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm – Sài Gòn, ngày 21/9/1974)

Thông Báo

Thân mời quý bạn đạo xem [Đắc San Vô Vi 2019](#) cùng hình ảnh của [Đại Hội 2019, 'Du Hành Đạo Pháp' tại Pattaya, Thailand](#) trên trang mạng <http://www.voviphatphap.org>.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

Ngày 13/8/2001

Kính thưa Thầy,

Hôm nay con xin mạo muội được viết vài dòng gửi đến Thầy. Con rất ngại khi làm phiền đến Thầy, vì Thầy nay tuổi đã cao lại rất còn nhiều việc để lo cho các bạn đạo khác nữa và vô số việc đang chờ Thầy giải quyết. Nhưng kính thưa Thầy, con đã cùng đường bí lối, nên phải trút hết nỗi lòng tâm sự với Thầy.

Con thiên Vô Vi đã được 2 năm mấy rồi, qua sự chỉ dẫn của vài người bạn. Thoạt đầu con tập hành thiền (tuy chưa được rành lắm) nhưng kết quả khả quan. Con vui đi phần nào phiền muộn, bệnh tật và tâm linh thật nhẹ nhàng. Nhưng thưa Thầy, một năm sau, thì con thấy không còn kết quả khả quan như lúc đầu, càng ngày con toàn gặp những điều phiền muộn như thoạt đầu (gia đình, xã hội, chồng, con, bệnh tật...).

Con quên thưa với Thầy ở đoạn đầu là con chỉ là một người không có phần may mắn trên cuộc đời này. Con là một con người bệnh hoạn và kém cỏi trên mọi phương diện, trong gia đình, ngoài xã hội cũng vậy. Con nghĩ sau này khi lập gia đình, con sẽ được ổn định đời sống, có tình thương của chồng con (vì trong gia đình, con không có tình thương của cha mẹ, bà con, anh chị em thật sự, vì mọi người đều khắc tuổi, không hợp nhau). Bây giờ đã có gia đình, nhưng cũng khắc với bên nhà chồng, luôn cả chồng và con, nên trong gia đình cứ lục đục hoài...

Chồng con thì cờ bạc, ham vui, không lo cho gia đình, mà chỉ lo cho bên nhà ở VN. Con cái thì học dở, lì lợm, vì ở ngoại quốc, nên vấn đề giáo dục con trẻ thật khó khăn, không như ở quê nhà. Con đi xin việc làm cũng thất bại, làm mẹ và làm vợ cũng thất bại, làm con thật chán nản với cuộc đời này. Xin việc làm thì không ai nhận vì thấy quá ốm yếu, nhỏ con. Tại con bị bệnh lãng tai nên không ai muốn

mướn một kẻ như con. Con thất bại quá, phải không thưa Thầy?

Thầy dạy niệm Phật tai nạn sẽ qua đi ! Nhưng con thực hành đã trên 2 năm, nhưng không có kết quả gì, lại đi thụt lùi thêm. Thưa Thầy, người ta thường nói : "sông có khúc, người có lúc". Từ lúc con ra đời đến nay đã gần 50 tuổi rồi, nhưng vẫn còn đau khổ triền miên. Con thật sự chống hết nổi rồi Thầy ơi! Cuộc đời Thầy tuy đau khổ cùng cực, nhưng Thầy tu và được kết quả thành tựu và ngày nay, Thầy còn giúp đỡ bao nhiêu người đang khốn khổ... Riêng con thì thật không may, bất cứ làm gì cũng không được kết quả tốt, chỉ thất bại về mọi mặt : "Đời cũng như Đạo".

Trút được tâm tư sâu khổ với Thầy, hy vọng vui đi phần nào gánh nặng này. Bây giờ thì con phải đi cho hết đoạn đường "dài" này.

Con mong nhận được sự chỉ dẫn của Thầy để giúp cho phần tâm linh con thức tỉnh lại, làm sao cho tu mỗi ngày một tinh tấn hơn, để không phụ lòng Thầy đã hết lòng lo cho các con.

Kính chúc Thầy luôn dồi dào sức khỏe để dìu dắt chúng con trên con đường đạo

Con,
MH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C, ngày 3/10/2001

M H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 13/8/2001, được biết con đang phân vân trên đường tiến hóa. Con biết phải trái mà lo tu sửa, từ trở ngại này cho đến trở ngại nọ, cùng do tâm thân bất ổn vì sự tham dục sẵn có trong con.

Ở đời này, mỗi điều khó khăn và không thuận ý cũng khởi sự từ sự tham lam căn bản của mọi người có sẵn làm cho mọi người buồn tủi. Khi chúng ta muốn làm điều tốt cho tất cả, không khác gì người đang bơi lội và bị chìm đắm, thì ai cũng muốn vươn

lên để tránh những sự bất trắc có thể xảy đến bất cứ lúc nào!

Nay con đã được cư ngụ nơi xứ tự do và muốn được sự bình an thì phải thực hành tự cứu. Cần xây dựng và sửa chữa bên trong của nội thức. Chỉ có tâm niệm Phật theo bằng giảng của Thầy, khứ trước lưu thanh thì mới thật sự thay đổi sự kích động và phản động từ bên ngoài cho đến bên trong. Dũng mãnh hành tiến thì sẽ có kết quả ở tương lai. Ở trên đời này từ vua cho đến dân đều phải khổ ! Học khổ mới tiến thân trong sự nhin nhục. "Biển cho lặng mình châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thân !". Chuyện ngoài tai phải bỏ ngoài tai, không nên ôm vào lòng, chỉ có tăng gia sự khổ tâm và không giải quyết được.

Ở đời này, muốn làm một điều tốt cho chính mình, thì phải thực hành cho kỳ được những điều căn bản của Trời Đất đã và đang sắp xếp. Bỏ công hành thì mong ra được tiến, bằng không thì chỉ chìm trong đồng bùn, càng ngày càng lún sâu và không có lối thoát. Những gì Thầy đã viết ra đây chính bản thân của Thầy cũng đã nếm qua và tự thoát bằng một dũng chí sẵn có. Mỗi mỗi đều phải tạo một kỳ công cho chính mình thì mới có. Ước mong con dốc lòng tu sửa bằng một đường lối dứt khoát, chung hành chung tiến, cũng như Thầy đã trải qua từ giây phút khắc.

Chúc con vui hành và tự tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 24 tháng 10 năm 1990

HẬN THÙ

Hận thù sống khổ ích chi,
Sao không cởi mở thực thi cõi trần.
Mọi người đóng góp một phần,
Cộng đồng chung hưởng lần lần tiến thân.
Đóng vai đào kép nghĩa ân,
Trong vòng trật tự ân cần dựng xây.
Xa xưa cho đến ngày nay,
Ai ai cũng phải vui say đường đời.
Thức tâm mới chịu xa rời,
Tâm thân ô trược nơi nơi bất hòa.
Điện năng sẵn có trong nhà,
Khai tâm bừng sáng chan hòa tình thương.
Điện năng lóng lánh như gương,
Bản khoản dẹp bỏ tạo đường thức tâm.
Cơ hình khai triển diệu thâm,
Tự mình thức giác giữ tâm thanh hòa.
Cần khôn vũ trụ phân qua,
Cùng chung một mối, cùng hòa tiến lên.
Đâu đâu cũng sẵn có nền,
Bền tâm vững chí tiến lên dễ dàng.
Tự mình khai triển bạc bàn,
Trong không mà có đàn hoàng hơn xưa.
Chẳng còn ý sợ nắng mưa,
Trở về thực chất lại ưa luật Trời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

PHỤ LỤC (tiếp theo)

II. TẬP TRANH TỪ ÁI

16. Trẻ chơi đùa

Trẻ con thường ham bắt loài côn trùng để chơi, nhất là khi gặp bướm bướm chúng liền dùng vợt bắt ngay, mặc dù trẻ con không có ý giết bướm, song qua cuộc chơi bướm cũng ngất ngư. Có một số trẻ lại ham bắt chuồn chuồn dùng chỉ buộc đuôi rồi thả cho chuồn chuồn bay như thả diều. Trò chơi này không nên để trẻ con duy trì, bởi lẽ thân thể côn trùng yếu đuối, nếu như không cẩn thận côn trùng chẳng chết, chẳng bị thương thì cũng đau đớn. Do đó khuyên các em nhỏ không nên bắt côn trùng để chơi đùa.

*Vạn vật yếu vong tổng thống tình
Tuy nhiên trùng nghị dã tham sinh
Nhật ban tính mệnh thiên sinh tự
Phân phó nhi đồng mạc khán khinh.*

Muôn loài chết yếu bởi đau thương
Tham sống gặp nguy cố kiếm đường
Mọi giống do trời sinh để cả
Dặn dò các bé chớ coi thường.

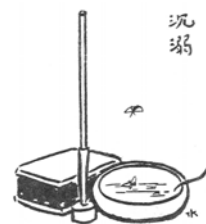
Nhân loại muốn tiến
hóa cao hơn về mặt
tinh thần chắc chắn
phải đề cao việc ăn
chay hơn nữa.

17. Chết đuối

Chúng ta không nên tàn sát các loài côn trùng cùng bắt chúng để chơi đùa, nhất là khi thấy chúng gặp nguy hiểm phải cứu chúng ngay. Chúng ta phải nhìn một con bị té vào chén nước nơi hình bên dưới, sẽ thấy nó đang giãy giụa mong được thoát thân. Nhìn cảnh này chúng ta chớ nhẫn tâm làm ngơ mà phải cứu nó ngay, để chứng tỏ mình không phải là kẻ tàn tâm lương tâm, mà còn là người có lòng từ bi quý giá vô cùng. Nếu có cơ hội thì nên thực hành ngay, vì đây là điểm khởi đầu cho việc thực hiện tâm từ bi bác ái.

*Mạc đạo trùng mệnh vi
Trầm溺 nhi bất viện
Ứng tri trắc ẩn tâm
Thị vi nhân chi đoan.*

Coi rẻ mạng côn trùng
Chết chìm cứu chẳng mong
Nhân từ không gốc rễ
Đạo sống thiếu tình thương.

Trước khi nhậu nhẹt rượu thịt nếu nghĩ tới cảnh loài vật bị giết chóc thảm thương, thì dù lòng dạ có là sắt đá đi nữa cũng chẳng thể nuốt trôi.

18. Ngục ca

Loài chim cũng có tình máu mủ, có lòng thương thân quyến, bởi vậy ta chớ có gây cảnh chia lìa tình ruột thịt của chúng để hưởng thụ sự vui sướng. Tại sao ta lại có thể nhẫn tâm đẩy chúng vào cảnh lâm li đau khổ, chịu đựng hình phạt tù đầy chung thân? Chúng bị nhốt trong lồng không có ngày ra khổ sở biết là bao, chúng cũng có tình ruột thịt làm sao chịu nổi, vì lí do đó mà chim nhốt trong lồng luôn luôn kêu gào thảm thiết, song ác thay con người lại lấy làm vui sướng khi nghe những tiếng kêu thương đau đớn đó!

*Nhân tại lao ngục
Chung nhất sầu hi
Điều tại phàn lung
Chung nhật bi đề*

*Linh thử ai âm
Thê nhập tâm tì
Hà như phóng xạ
Nhậm bỉ cao phi.*

Người bị lao lung
Cả ngày sầu thảm
Chim đem nhốt lồng
Cả buổi than gào
Nghe giọng bi thương
Ruột gan quặn đau
Mong chim thoát tròng
Bay lượn không trung.

Khi nào toàn thể chúng sinh đều ăn chay khi đó thế giới mới hết nạn đao binh.

(còn tiếp)

